

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **Z. P.**

oskarżonego z art. 200 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej,

na posiedzeniu w dniu 28 sierpnia 2019 r.,

skargi obrońcy oskarżonego

od wyroku sądu odwoławczego - Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 7 lutego 2019 r., sygn. akt II AKa (...),

uchylającego wyrok Sądu Okręgowego w S.

z dnia 11 września 2018 r., sygn. akt III K (...),

i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania,

na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

postanowił:

1. oddalić skargę;

2. obciążyć Z. P. kosztami sądowymi postępowania sądowego.

UZASADNIENIE

Z. P. został oskarżony o to, że:

- I. w czasie dokładnie nieustalonym w lipcu 2014 r. w S. przy ul. T. na terenie stadniny w okolicach [...] doprowadził małoletnią poniżej 15 lat – N. K. do poddania się innej czynności seksualnej polegającej na dotykaniu jej w miejsca intymne, tj. o czyn z art. 200 § 1 k.k.,

- II. w czasie dokładnie nieustalonym w sierpniu 2014 r. w S. przy ul. T. na terenie stadniny w okolicach [...] doprowadził małoletnią poniżej 15 lat – N. K. do poddania się innej czynności seksualnej polegającej na dotykaniu jej w miejsca intymne, tj. o czyn z art. 200 § 1 k.k.,
- III. w dacie dokładnie nieustalonej w okresie wakacyjnym 2014 r. w S. przy ul. T. na terenie stadniny pod [...] doprowadził małoletnią poniżej 15 lat – M. S. do poddania się innej czynności seksualnej polegającej na dotykaniu jej w miejsca intymne, tj. o czyn z art. 200 § 1 k.k.,
- IV. w dacie dokładnie nieustalonej w okresie wakacyjnym 2014 r. w S. przy ul. T. na terenie stadniny pod [...] ponownie doprowadził małoletnią poniżej 15 lat – M. S. do poddania się innej czynności seksualnej polegającej na dotykaniu jej w miejsca intymne, tj. o czyn z art. 200 § 1 k.k.,
- V. w dniu 26 października 2016 r. w S. przy ul. T. na terenie stadniny pod [...] doprowadził małoletnią poniżej 15 lat – A. T. do poddania się innej czynności seksualnej polegającej na dotykaniu jej w miejsca intymne, tj. o czyn z art. 200 § 1 k.k.,
- VI. w dniu 30 października 2016 r. w S. przy ul. T. na terenie stadniny pod [...] ponownie doprowadził małoletnią poniżej 15 lat – A. T. do poddania się innej czynności seksualnej polegającej na dotykaniu jej w miejsca intymne, tj. o czyn z art. 200 § 1 k.k.,
- VII. w czasie dokładnie nieustalonym w 2016 r. w datach innych niż 26 i 30 października 2016 r. w S. przy ul. T. na terenie stadniny pod [...] doprowadził małoletnią poniżej 15 lat – A. T. do poddania się innej czynności seksualnej polegającej na dotykaniu jej w miejsca intymne, tj. o czyn z art. 200 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w S., wyrokiem z dnia 11 września 2018 r., wydanym w sprawie III K (...), stosując przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2017 r., Z. P. uznał za winnego popełnienia przestępstw zarzuconych mu w punktach I - VI i za ciąg przestępstw opisanych w punktach I - IV, na podstawie art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności, zaś za ciąg przestępstw opisanych w punktach V i VI, na podstawie art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., karę 2 lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k., połączył kary wymierzone oskarżonemu i orzekł wobec niego karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 41a § 2 k.k., Sąd Okręgowy orzekł wobec oskarżonego zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonymi A. T., N. K. i M. S. na okres 7 lat.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k., orzekł od oskarżonego zadośćuczynienie za doznaną krzywdę na rzecz A. T. w kwocie 10.000 złotych.

Sąd Okręgowy uniewinnił Z. P. od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie VII.

Wyrok ten, m. in. w części uniewinniającej oskarżonego, zaskarżył prokurator i zarzucając „dokonanie błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w pkt. 6. jego części dyspozytywnej. który miał wpływ na treść orzeczenia, a przejawiającego się w niedaniu wiary zeznaniom pokrzywdzonej A. T. co do ilości przestępnych czynów, których wobec niej miał się dopuścić oskarżony, przy jednoczesnym zaakceptowaniu wersji liczebnej przestępnych zdarzeń przedstawionych przez świadka ze słyszenia w osobie matki wymienionej pokrzywdzonej, która to, jak wynika z jej zeznań, jedynie raz rozmawiała z córką o krytycznych zdarzeniach i w toku rozmowy musiała pokonywać strach córki przed powiedzeniem matce o tym, co zaszło, co doprowadziło Sąd a quo do błędnego oglądu całości działalności przestępczej oskarżonego i uniewinnienia oskarżonego od popełnienia czynu zabronionego opisanego jako VII w akcie oskarżenia”, wniósł o uchylenie orzeczenia Sądu pierwszej instancji „w zakresie opisanego w pkt. VII aktu oskarżenia czynu zabronionego i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi Okręgowemu w S. jako Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania”.

Po rozpoznaniu sprawy, m. in. z powodu tej apelacji w cytowanym zakresie, Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 7 lutego 2019 r. (sygn. akt II AKa (...)) uchylił zaskarżony wyrok w części uniewinniającej Z. P. od popełnienia czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej tego wyroku i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S..

To postąpienie Sądu Apelacyjnego w (...) zaskarżył obrońca oskarżonego, który zarzucając naruszenie art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 454 k.p.k. poprzez uchylenie w/w wyroku w części uniewinniającej oskarżonego od popełnienia czynu

opisanego w pkt VII części wstępnej i w tym zakresie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S. pomimo, że w sprawie brak jest uzasadnionych podstaw do wydania takiego rozstrzygnięcia, a w konsekwencji skazania oskarżonego za czyn określony w punkcie VII wyroku albowiem z uwagi na treść zeznań małoletniej pokrzywdzone A. T., a w szczególności fakt, iż nie pamiętała ona wielu szczegółów zrelacjonowanych wydarzeń, w zakresie ustalenia stanu faktycznego Sąd oparł się co do zasady na treści zeznań jej matki – A. T. , która zaś nie miała wiedzy na temat innych zachowań oskarżonego poza tymi w dniach 26 października i 30 października 2016 r., a zatem oskarżonemu nie można przypisać sprawstwa czynu określonego w punkcie VII wyroku”, wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu skargi wskazał, że z uzasadnienia skarżonego wyroku nie wynika jednoznacznie z jakich konkretnych przyczyn doszło do uchylenia wyroku uniewinniającego oskarżonego, toteż zarzuty oparł na domniemaniu, iż podstawą uchylenia było ograniczenie wynikające z art. 454 k.p.k., po czym dokonał analizy zeznań A. T. w konfrontacji z zeznaniami jej matki, kwestionując oceny zawarte w motywach skarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Trafnie obrońca oskarżonego zauważył, że w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) nie został przywołany wprost przepis art. 454 k.p.k. jako podstawa uchylenia wyroku uniewinniającego Z. P. od dopuszczenia się zarzucanego mu w punkcie VII aktu oskarżenia czynu. Niestuszną jednak jest jego ocena takiego braku, wskazująca wręcz na niemożność dokonania kontroli rozstrzygnięcia.

Jak bowiem wynika z analizy uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) w zaskarżonej części, przeprowadził on drobiazgową ocenę zeznań pokrzywdzonej A. T. i jednoznacznie wskazał, że Sąd pierwszej instancji nie dokonał pogłębionej analizy uwarunkowań faktycznych i dowodowych w korelacji jej zeznań z zeznaniami jej matki, wręcz uwarunkowań tych nie dostrzegł. Spowodowało to brak możliwości akceptacji decyzji Sądu *a quo*

o uniewinnieniu oskarżonego. To zaś było przyczyną uchylecia zaskarżonego wyroku w zaskarżonej przez prokuratora części.

Bardziej jasnego, czytelnego i klarownego uzasadnienia wyroku uchylającego oczekiwać nie sposób, toteż Sąd Najwyższy skargę obrońcy oskarżonego oddalił.

I.n